

SAINTS OF THE WEEK- ŚWIĘCI TYGODNIA

AUGUST 2 - ST. DOMINIC

If he hadn't taken a trip with his bishop, Saint Dominic would probably have remained within the structure of contemplative life; after the trip, he spent the rest of his life being a contemplative in active apostolic work.

Born in old Castile, Spain, Saint Dominic was trained for the priesthood by a priest-uncle, studied the arts and theology, and became a canon of the cathedral at Osma, where there was an attempt to revive the apostolic common life described in Acts of the Apostles.

On a journey through France with his bishop, Dominic came face to face with the then virulent Albigensian heresy at Languedoc. The Albigensians—or Cathari, “the pure ones”—held to two principles—one good, one evil—in the world. All matter is evil—hence they denied the Incarnation and the sacraments. On the same principle, they abstained from procreation and took a minimum of food and drink. The inner circle led what some people regarded as a heroic life of purity and asceticism not shared by ordinary followers.

Saint Dominic sensed the need for the Church to combat this heresy, and was commissioned to be part of the preaching crusade against it. He saw immediately why the preaching crusade was not succeeding: the ordinary people admired and followed the ascetical heroes of the Albigenses. Understandably, they were not impressed by the Catholic preachers who traveled with horse and retinue, stayed at the best inns and had servants. Saint Dominic therefore, with three Cistercians, began itinerant preaching according to the gospel ideal. He continued this work for 10 years, being successful with the ordinary people but not with the leaders.

His fellow preachers gradually became a community, and in 1215 Dominic founded a religious house at Toulouse, the beginning of the Order of Preachers or Dominicans.

Dominic's ideal, and that of his Order, was to organically link a life with God, study, and prayer in all forms, with a ministry of salvation to people by the word of God. His ideal: contemplata tradere: “to pass on the fruits of contemplation” or “to speak only of God or with God.”

2 SIERPNIA – ŚW. DOMINIK

Gdyby nie wybrał się w podróż ze swoim biskupem, święty

Dominik prawdopodobnie pozostałby w ramach życia kontemplacyjnego; po tej podróży spędził resztę życia jako kontemplacyjny mnich zaangażowany w aktywną działalność apostolską.

Urodzony w starej Kastylii w Hiszpanii, święty Dominik został przygotowany do kapłaństwa przez swojego wuję, który był księdzem, studiował sztukę i teologię, a następnie został kanonikiem katedry w Osma, gdzie podejmowano próby ożywienia wspólnotowego życia apostolskiego opisanego w Dziejach Apostolskich.

Podczas podróży po Francji wraz ze swoim biskupem Dominik zetknął się w Langwedocji z szerzącą się wówczas heresją albigensów. Albigensi – zwani też katarami, czyli „czystymi” – wyznawali zasadę, że na świecie istnieją dwie siły: jedna dobra, druga zła. Cała materia jest zła – stąd zaprzeczali Wcieleniu i sakramentom. Kierując się tą samą zasadą, powstrzymywali się od prokreacji i spożywali minimalną ilość jedzenia i picia. Najbliższe grono wyznawców prowadziło życie, które niektórzy uważali za heroiczne, pełne czystości i ascetyzmu, czego nie podzielali zwykli wyznawcy.

Święty Dominik dostrzegł potrzebę, by Kościół zwalczał tę herezję, i otrzymał zadanie wzięcia udziału w krucjacie kaznodziejskiej przeciwko niej. Od razu zrozumiał, dlaczego ta krucjata nie przynosiła oczekiwanych rezultatów: zwykli ludzie podziwiali i podążali za ascetycznymi bohaterami albigensów. Nic dziwnego, że nie byli pod wrażeniem katolickich kaznodziejów, którzy podróżowali konno z orszakiem, zatrzymywali się w najlepszych gospodach i mieli służbę. Święty Dominik wraz z trzema cystersami rozpoczął zatem wędrowne głoszenie kazań zgodnie z ideałem ewangelicznym. Kontynuował tę pracę przez 10 lat, odnosząc sukcesy wśród zwykłych ludzi, ale nie wśród przywódców.

Jego współbracia kaznodzieje stopniowo stworzyli wspólnotę, a w 1215 roku Dominik założył dom zakonny w Tuluzie, co dało początek Zakonowi Kaznodziejów, czyli dominikanom.

Ideałem Dominika, a także jego zakonu, było organiczne połączenie życia z Bogiem, studiów i modlitwy we wszystkich jej formach z posługą zbawczą wobec ludzi poprzez Słowo Boże. Jego ideał: contemplata tradere: „przekazywać owoce kontemplacji” lub „mówić wyłącznie o Bogu lub z Bogiem”.

